

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Co/2/2022
Identifikačné číslo spisu:	1021200349
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1021200349.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Ing. Maria Dubaňa v právnej veci oprávneného T. C., bývajúceho v Q., D. K. XXXX/X, zastúpeného Advokátkou kanceláriou AKMB s. r. o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 9, proti povinnému Y. L., bývajúcemu v Q., Š. XXX/XX, o stiahnutie Osvedčenia o európskom exekučnom titule, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1Cudz/18/2021, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cudz/18/2021-56 z 15. novembra 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Oprávnenému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k. 1Cudz/18/2021-56 z 15. novembra 2021 návrh povinného, ktorým sa domáhal stiahnutia Osvedčenia o európskom exekučnom titule, ktoré vydal Krajský súd v Bratislave dňa 8. júna 2021 (ďalej aj „osvedčenie“) na základe Notárskej zápisnice N 496/2019, Nz 32346/2019, Nrcls 33094/2019 spísanej notárkou JUDr. Petrou Ježkovou v Bratislave dňa 4. októbra 2019 (ďalej len „notárska zápisnica“) zamietol (výrok I.). Oprávnenému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol po skutkovej stránke, že v zmysle notárskej zápisnice čl. I. ods. 1 písm. a/ a b/ oprávnený a povinný uzatvorili zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej je záväzok veriteľa ako osoby oprávnenej poskytnúť dlžníkovi ako osoby povinnej peňažnú pôžičku vo výške 120.000,- eur a záväzok dlžníka ako osoby povinnej vrátiť veriteľovi osoby oprávnenej poskytnutú peňažnú pôžičku vo výške 120.000,- eur v dohodnutej lehote. Z čl. I. ods. 2 notárskej zápisnice vyplýva, že pôžičku vo výške 120.000,- eur poskytol veriteľ prevodom na účet dlžníka pri podpise predmetnej zmluvy a dlžník v zmysle čl. I. ods. 3 notárskej zápisnice ako osoba povinná vyhlásil, že prijal od veriteľa ako osoby oprávnenej pôžičku vo výške 120.000,- eur a vyjadril súhlas s jej vykonateľnosťou. Povinný v návrhu na stiahnutie osvedčenia namietal, že notárska zápisnica a vyhlásenie o uznaní záväzku a súhlase dlžníka s exekúciou sú materiálne nevykonateľné. Bližšie uviedol, že predmetom vydania Osvedčenia o európskom

exekučnom titule môžu byť iba nesporné pohľadávky a jeho vyhlásenie ako dlžníka notárskej zápisnici nemožno prijať ako uznanie dlhu, čo do dôvodu a výšky ku dňu vydania osvedčenia. V danom prípade ide o uznanie budúceho dlhu, ktorý v tom čase nevznikol, pričom jeho uznanie záviselo od okolností ktoré mohli nastať (ale aj nemuseli) až v budúcnosti a preto nie je možné nesporne určiť jeho výšku. Povinný tvrdil, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov je preto vyhlásenie o uznaní dlhu absolútne neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť. Napokon uviedol, že v období od októbra 2019 do marca 2021 previedol na účet povinného čiastku 9.000,- eur za prítomnosti svedkov vyplatil k rukám oprávneného sumu 19.200,- eur a preto celková dlžná čiastka je 91.800,- eur a nie 120.000,- eur ako je uvedené v osvedčení. Vychádzajúc z uvedeného a po oboznámení sa so spornou notárskou zápisnicou po právnej stránke poukazujúc na čl. 10 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 803/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky (ďalej len „nariadenie“), krajský súd dospel k záveru, že postup v zmysle citovaného nariadenia, na ktorý sa odvolával povinný majúci za následok stiahnutie osvedčenia nie je možný. Pri svojom závere vychádzal z toho, že z predloženej notárskej zápisnice skutočnosti tvrdené povinným, a síce že išlo len o budúci dlh, ktorý v tom čase nevznikol, nevyplývajú. Notárska zápisnica má povahu verejnej listy a osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených, kým nie je preukázaný opak. Taktiež pri posudzovaní jej obsahu sa za hlavný dôraz kladie výslovný súhlas povinnej osoby s exekúciou. V danom prípade v zmysle čl. I. ods. 3 notárskej zápisnice (zmluva o pôžičke) dlžník ako osoba povinná vyhlásil, že prijal od veriteľa ako osoby oprávnenej pôžičku vo výške 120.000,- eur. Z uvedeného je nutné prijať záver, že predmetná pôžička vznikla. Navyše povinný existenciu vzniknutého dlhu nepoprel, keďže sám v žiadosti o stiahnutie osvedčenia uviedol, že dlh čiastočne uhradil a deklaroval, že celková dlžná čiastka je 91.800,- eur. Vychádzajúc z princípu tzv. prezumpcie správnosti obsahu notárskej zápisnice a tiež z dopytu na notársky úrad JUDr. Petry Ježkovej, ktorý potvrdil, že spísal notársku zápisnicu, krajský súd návrh povinného na stiahnutie osvedčenia zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) keď na jednej strane konštatoval úspech oprávneného avšak v konečnom dôsledku tomuto náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu povinný (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie, v ktorom namietal skutkové a právne závery tohto súdu. Uviedol, že prijatie dlhu ako postupu zabezpečenia záväzku je možné až po vzniku dlhu, keď dlžníkovi vznikla povinnosť zaplatiť peňažný záväzok za veriteľa a veriteľovi právo požadovať uvedené plnenie od dlžníka, t.j. keď záväzok nadobudol platnosť. Poukázal na rozhodnutie ústavného súdu ÚS 136/2017-27 z 1. marca 2017 a závery z neho vyplývajúce vo vzťahu k prejednávanej veci. Mal za to, že uznanie dlhu predstavuje právo dlžníka, ktoré on sám môže ale nemusí v budúcnosti (po vzniku dlhu a za podmienky jeho jednorazového vzniku) vykonať, čo závisí od okolností, ktoré nestanú v budúcnosti. Ak bola zmluva o pôžičke v tomto prípade spísaná v ten istý deň ako notárska zápisnica, ktorej súčasťou je vyhlásenie povinného o uznaní dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka a súlad s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 exekučného poriadku nejde o spôsobilý exekučný titul, pretože nespĺňa podmienku materiálnej vykonateľnosti. Podľa § 574 Občianskeho zákonníka nie je prípustné, aby sa osoba vzdala práva, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti, preto je uznanie dlhu dlžníka absolútne neplatným právnym úkonom. V danom prípade sa podľa presvedčenia povinného súd prvej inštancie dostatočným spôsobom a v plnom rozsahu nevysporiadal s ním namietanými skutočnosťami a tvrdenia, prípadnou kvalifikovanou právnou argumentáciou nezdôvodnil zamietnutie jeho návrhu, podaného vo forme žiadosti aj s poukazom na už spomínané rozhodnutie ústavného súdu. Súd sa v odôvodnení obmedzil na strohú citáciu zákonných právnych aktov, popísal formálny procesný postup, ktorý súd pred vydaním osvedčenia vykonal a záverom uviedol, že postupoval v zmysle citovaných procesných ustanovení. Nijako sa ale nekonfrontoval s judikatúrou na ktorú poukazoval povinný ani so závermi ohľadom uznania neexistujúceho dlhu a vplyv tejto skutočnosti na materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Rozhodnutie je preto arbitrárne, nespĺňajúce ústavnú a zákonnú požiadavku na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Absencia a vyporiadania sa s podstatnými tvrdeniami sťažovateľa uvedeným v odvolaní v napadnutom rozhodnutí je tak závažným nedostatkom tohto rozhodnutia, ktorého intenzita sama osebe zakladá porušenie namietaného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bližšie viď povinným uvádzané rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre

ľudské práva). V závere podaného odvolania povinný ešte namietal porušenie princípu právnej istoty, pretože jedna najvyššia súdna autorita v SR konštatuje, že ak dlh v čase spísania akceptačného vyhlásenia povinného neexistoval, povinný nemohol spísať akceptačné vyhlásenie a udeliť súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 1 exekučného poriadku ako exekučného titulu na výkon rozhodnutia a notárska zápisnica v tomto prípade nepredstavuje materiálne vykonateľne exekučný titul (viď citovaný nález ÚS 136/2017-27), nemôže predsa iný slovenský súd takémuto titulu vystaviť Osvedčenie o európskom exekučnom titule. Z uvedených dôvodov povinný najvyšší súd ako súd odvolací žiadal, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na stiahnutie Osvedčenia o európskom exekučnom titule vyhovie alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie žiadal zrušiť z dôvodov podľa § 389 ods. 1 CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Oprávnený v podanom vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že závery z rozhodnutia Ústavného súdu SR, na ktoré povinný poukazuje na prejednávanú vec nedopadajú, pretože povinný vo svojej argumentácii nerozlišuje základný rozdiel medzi pôžičkou a úverom (o ktorom pojednáva rozhodnutie Ústavného súdu SR), pričom rozdiel spočíva v tom, že v prípade pôžičky je možné uskutočniť uznanie dlhu v deň uzatvorenia zmluvy o pôžičke, keďže v ten istý deň došlo aj k vzniku dlhu. S poukazom na citáciu z rozhodnutie súdu prvej inštancie oprávnený tiež vyslovil názor, že s argumentáciou povinného, ktorú opakuje v odvolacom konaní sa náležite vysporiadal už súd prvej inštancie. Tento poukázal na skutočnosť, že dlh povinného vznikol pred uzatvorením záväzku, nakoľko sa jednalo o reálny kontrakt. Rozhodnutie z uvedeného pohľadu nemožno teda považovať ani za arbitrárne alebo riadne neodôvodnené, práve naopak. V závere podaného odvolania oprávnený ešte namietal, že povinný vo svojom odvolaní neuviedol, v akom rozsahu napáda uznesenie súdu prvej inštancie ani odvolacie dôvody, preto by malo byť jeho odvolanie v prvom rade odmietnuté, resp. ak odvolací súd dospeje k záveru, že odvolanie má všetky potrebné náležitosti napadnuté uznesenie žiadal ako vecne správne potvrdiť. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania.

4. Podľa článku 10 ods. 1 písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky (ďalej len „Nariadenie“) Osvedčenie o európskom exekučnom titule musí byť na žiadosť pôvodného súdu stiahnuté, ak je evidentné, že bolo nesprávne udelené, so zreteľom na požiadavky stanovené v tomto nariadení.

4.1. Podľa článku 10 ods. 2 a 3 citovaného nariadenia na opravu alebo stiahnutie osvedčenia o európskom exekučnom titule sa uplatňujú právne predpisy členského štátu pôvodu. Žiadosť o opravu alebo stiahnutie osvedčenia o európskom exekučnom titule sa môže podávať na vzorovom tlačíve uvedenom v prílohe VI.

4.2. Podľa § 21 ods. 2 CSP na vydanie, zmenu a zrušenie osvedčení podľa osobitného predpisu súvisiaceho s verejnou listinou je príslušný krajský súd, ktorý je príslušný na vyššie overovanie listín podľa osobitného predpisu.

5. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. V danom prípade je predmetom konania vydanie, zmena a zrušenie osvedčení podľa osobitného predpisu súvisiaceho s verejnou listinou, pričom Krajský súd v Bratislave bol súdom prvej inštancie vecne a miestne príslušným na konanie v danej veci.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. o/, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP, pričom napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

8.1. Odvolacími dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je, že neboli splnené procesné podmienky, v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, v zmysle § 365 ods. 1 písm. c/ CSP, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolateľ v odvolaní namieta odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že došlo k procesnej vade uvedenej § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ďalej poukazom na § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, v zmysle ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne namieta, že na základe vykonaného dokazovania nie je správne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že vyhlásenie o uznaní dlhu nie je absolútne neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť, naopak tvrdil, že notárska zápisnica trpí vadami materiálnej vykonateľnosti, pretože vyhlásenie o uznaní dlhu v notárskej zápisnici vzniklo súčasne s uzavretím zmluvy o pôžičke, teda v čase, keď dlh neexistoval. Za ďalšie namieta, nepreskúmateľnosť, porušenie princípu právnej istoty a arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia.

10. Pokiaľ ide o odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (viď komentár autorov Edmund Horváth a Andrea Andrášiová k Civilnému sporovému poriadku). O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody (viď komentár autorov Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. k Civilnému sporovému poriadku).

11. Čo sa týka odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP v tomto prípade ide tiež o vadu skutkovú, ktorá môže byť dôvodom odvolania. Ide o nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom súd zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané (viď komentár autorov Edmund Horváth a Andrea Andrášiová k Civilnému sporovému poriadku). Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa

svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

12. Napokon k odvolaciemu dôvodu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť (viď komentár autorov Edmund Horváth a Andrea Andrášiová k Civilnému sporovému poriadku).

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia zodpovedá kritériám ustanovenia § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

14. V danom prípade dôvodom zamietnutia návrhu povinného na stiahnutia osvedčenia o európskom exekučnom titule, ktoré vydal Krajský súd v Bratislave dňa 8. júna 2021 (ďalej len „osvedčenie“) na základe notárskej zápisnice bolo zistenie, že pre stiahnutie osvedčenia nie sú dané dôvody, keďže nebolo zistené, že by osvedčenie bolo vydané na základe nespôsobilého exekučného titulu. Obsah spornej Notárskej zápisnice N 496/2019, Nz 32346/2019, NcrIs 33094/2019 spísanej notárkou JUDr. Petrou Ježkovou v Bratislave dňa 4. októbra 2019 súd prvej inštancie posúdil ako spôsobilý exekučný titul. Vychádzajúc z princípu tzv. prezumpcie správnosti obsahu notárskej zápisnice, potvrdeného správou konajúceho notárskeho úradu konštatoval, že tvrdenia povinného, pre ktoré žiadal o stiahnutie osvedčenia, a síce že išlo len o budúci dlh, ktorý v čase spísania notárskej zápisnice nevznikol, z notárskej zápisnice nevyplývajú. Práve naopak, podľa čl. I. ods. 3 notárskej zápisnice (zmluva o pôžičke) povinný ako dlžník vyhlásil, že prijal od veriteľa ako osoby oprávnenej pôžičku vo výške 120.000,- eur. Z uvedeného krajský súd vyvodil záver, že pôžička vznikla, t.j. dlh v čase spísania notárskej zápisnice reálne existoval. Navyše povinný existenciu vzniknutého dlhu nepoprel, keďže sám v žiadosti o stiahnutie osvedčenia uviedol, že dlh čiastočne aj uhradil. Krajský súd preto nezistil dôvody, pre ktoré by notárska zápisnica nespĺňala podmienky materiálnej vykonateľnosti tak, ako to tvrdil povinný.

14.1. S poukazom na takto vymedzené dôvody zamietnutia návrhu povinného odvolací súd konštatuje, že v skutkových a právnych záveroch súdu prvej inštancie nezistil žiadne pochybenie. Myšlienkový postup súdu prvej inštancie je dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Je jednoznačne zrejmé, ako a z akých dôvodov rozhodol a podľa názoru odvolacieho súdu má odôvodnenie napadnutého rozhodnutia všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP. V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd tiež uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). V danom prípade súd prvej inštancie s ohľadom na okolnosti daného prípadu konštatoval vznik pôžičky ako reálneho kontraktu na strane povinného, nebolo teda preukázané, že išlo len o budúci dlh, a preto sporná zápisnica, ktorá bola spísaná v deň poskytnutia pôžičky spĺňala podmienky materiálnej vykonateľnosti. Odvolací súd sa s takto prezentovanými závermi súdu nižšej inštancie v celom rozsahu stotožňuje a

nepovažuje ich aj na rozdiel od odvolateľa za arbitrárne resp. svojvoľné. V nadväznosti na uvedené ešte uvádza, že neobstoja ani odvolacie námietky o porušení princípu právnej istoty s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR ÚS 136/2017-27 z 1. marca 2017 a závery z neho vyplývajúce. Ústavný súd označil za akceptovateľný právny záver krajského súdu založený na tom, „že ak má mať notárska zápisnica ako verejná listina účinok explicitného exekučného titulu, potom musí byť splnená požiadavka na to, aby v čase jej podpisovania „dlžníkom“ a zároveň vyjadrením súhlasu „dlžníka“ s jej vykonateľnosťou (t. j. aj nútenou exekúciou) reálne bola pôžička (úver) aj vyplatená. Ak táto požiadavka nebola splnená, potom ani podľa názoru ústavného súdu nemožno notársku zápisnicu považovať z materiálneho hľadiska za vykonateľný exekučný titul z dôvodu, že v čase jej podpisu ešte žiadny dlh neexistoval“. Podľa názoru odvolacieho súdu toto rozhodnutie sa týka skutkovo a právne inej situácie a síce poskytnutia úveru. V danej veci povinný netvrdil, že k poskytnutiu finančných prostriedkov nedošlo a teda, že právny úkon uznania dlhu z tohto dôvodu považuje za absolútne neplatný.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje v predmetnom konaní súdom prvej inštancie nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), ani na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie nevychádza ani z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď návrh povinného, ktorým sa domáhal stiahnutia osvedčenie na základe vyššie uvedenej notárskej zápisnice zamietol.

16. Pretože v konaní pred súdom prvej inštancie nedošlo k namietaným vadám vyplývajúcich z § 365 ods. 1 písm. b/, písm. f/ a písm. h/ CSP, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).